

Tisdagen den
9 november 1976

Tisdagen den 9 november

Kl. 15.00

*Meddelande om
val*

§ 1 Upplästes följande till kammaren inkomna ansökan:

Till riksdagens kammare

Undertecknad anhåller om tjänstledighet från riksdagsarbetet under tiden den 10 november–11 december för att fullgöra uppdraget som medlem av FN-delegationen i New York.

Stockholm den 5 november 1976

Alf Wennerfors

*Meddelande om
ändring i den
preliminära
tidsplanen*

Kammaren biföll denna ansökan.

Herr talmannen anmälde att herr *Ljungberg* (m) skulle inträda som ersättare för herr Wennerfors under hans ledighet från riksdagsman-nauppdraget.

§ 2 Herr talmannen meddelade att till kammaren inkommit läkarintyg för herr Henmark, som var sjukskriven ytterligare under tiden den 1 december 1976–den 28 februari 1977.

Erforderlig ledighet beviljades.

Herr talmannen anmälde att herr *Hägelmark* (fp) även under denna tid skulle tjänstgöra som ersättare för herr Henmark.

§ 3 Meddelande om val

Herr TALMANNEN:

Jag får meddela att vid morgondagens sammanträde kommer att företas val av fullmäktige och suppleanter i riksbanken samt fyllnadsval till utskott.

§ 4 Meddelande om ändring i den preliminära tidsplanen

Herr TALMANNEN:

Med ändring av den preliminära tidsplanen blir kammarens sammanträde torsdagen den 11 november ett bordläggningsplenium, som tar sin början kl. 14.00. Därvid besvaras ett antal frågor och interpellationer.

Tisdagen den
9 november 1976

*Om regeringens
inställning till
ekonomisk bojkott
mot Israel*

Herr handelsministern BURENSTAM LINDER erhöill ordet för att besvara herr *Wästbergs* i Stockholm (fp) den 14 oktober anmälda interpellation, 1976/77:5, och anförde:

Herr talman! Herr *Wästberg* i Stockholm har frågat mig om jag är beredd att medverka till en kartläggning av i hur hög grad svenska företag mötts av eller böjt sig för krav på ekonomiska sanktioner mot Israel. Han har vidare anmodat mig att redogöra för min inställning till att svenska företag ger efter för krav på bojkott mot Israel.

De arabiska bojkottåtgärderna mot Israel, som administreras av Arabförbundet via ett särskilt bojkottkontor i Damaskus, har pågått alltsedan den israeliska staten grundades år 1948. Till en början berördes tredje land i stort sett enbart i vad gällde sjöfarten. I mitten på 1950-talet utvidgades bojkotten till att gälla alla företag eller organisationer, oavsett hemvist, som på något sätt bidrar till att stärka Israels ekonomi eller krigspotential. Dessa företag eller organisationer svartlistas och utesluts därmed från allt ekonomiskt utbyte med arabländerna. Från arabisk sida motiveras bojkotten med att krigstillstånd fortfarande råder med Israel.

Det synes inte finnas några exakta regler och villkor för bojkotten. Bojkottens tillämpning varierar från arabland till arabland. Det bör dock understrykas att det faktum att ett företag bedriver handel med Israel i och för sig inte ger anledning till att företaget bojkottas i arabländerna.

Ett beslut om ekonomiska sanktioner mot enskilda länder måste fattas av FN:s säkerhetsråd för att enligt FN-stadgan vara folkrättsligt bindande för medlemsstaterna. Den bojkott som herr *Wästbergs* fråga avser har inte stöd i något beslut av säkerhetsrådet.

En kartläggning av det slag som herr *Wästberg* avser måste bygga på uppgifter från företagen. Regeringen förfogar inte över några medel att tvinga företag att redogöra för vilka överväganden som betingat beslut av den typ som här avses. En lagstiftning om uppgiftsskyldighet i detta avseende skulle i och för sig kunna tjäna som en markering av att denna bojkott inte förankrats genom beslut av FN:s säkerhetsråd och alltså ej har den svenska regeringens stöd. Mycket starka skäl talar dock för att en sådan uppgiftsskyldighet skulle bli ineffektiv. Att skilja överväganden av rent företagsekonomiskt slag från sådana som betingats av bojkotthot är knappast görligt. Det är därmed sannolikt att en lagstiftning om uppgiftsskyldighet i detta sammanhang inte skulle medföra ökade möjligheter för Sverige att hävda svenska intressen eller verka för folk rättens stärkande.

Det är beklagligt om ett enskilt svenskt företag tvingas agera på ett sådant sätt att dess handlande utgör eller synes utgöra stöd för den ena parten i en internationell politisk konflikt.

Herr WÄSTBERG i Stockholm (fp):

Herr talman! Jag vill tacka för handelsministerns svar.

Den judiska demokratin i Israel är hotad av starka militära och ekonomiska krafter. De militära aktionerna har förenats med en arabisk bojkott mot staten Israel och mot företag som har kontakter med Israel. Oljekrisen och västvärldens beroende av den arabiska oljan har aktiverat sanktionerna mot Israel. Petrodollarn gör arabstaterna ekonomiskt starka och har förvandlat dem till intressanta marknader för storföretagen. Bojkotten har samma syfte som den rent militära krigsföringen: att skada och utplåna Israel som judisk stat.

Att den svenska regeringen inte stöder ekonomiska sanktioner i syfte att krossa den enda demokratin i Mellanöstern är självklart. Det är bra att Staffan Burenstam Linder på regeringens vägnar åter bestämt deklarerar detta. Jag hoppas att den deklarationen från regeringen också kan vara en vägledning för de företag som utsätts för krav på bojkott av Israel. Sådana krav förekommer regelmässigt i de svenska handelsförbindelserna med arabstaterna. Redan i offertförfrågningar möts svenska företag av kravet att de skall avbryta sina förbindelser med Israel. Många svenska företag har vikt sig och brutit med Israel.

I hur hög grad svenska företag har givit efter för arabiska bojkotthot vet vi inte – det är just därför en kartläggning vore så värdefull – men det är oroväckande att samtidigt som det svenska handelsutbytet med en rad arabstater ökar snabbt, så har den svenska exporten till Israel minskat. En tjänsteman på handelsministerns eget departement kommenterar i en tidning de vikande handelssiffrorna med Israel med att säga: "Min personliga uppfattning är, att svenska företag anpassat sig till bojkottlinjen för att inte tappa viktiga marknader."

I USA, där en kartläggning av det slag jag efterlyst har gjorts, har under perioden 1 oktober 1975–31 mars 1976 amerikanska företag tillmötesgått 94 % av de bojkottkrav som anmälts. Under fyramånadersperioden december 1975–mars 1976 har så gott som samtliga större amerikanska banker gått med på bojkottkrav när de utfärdat remburser. Det finns tyvärr ingen anledning att förmoda att det skulle förhålla sig på annat sätt i Sverige. Det är därför som en kartläggning är så viktig. Det finns en rad svenska företag som öppet deklarerat att de "valt sida" och inte handlar med Israel.

Jag skall här bara ta upp ett enda exempel, därför att det rör sig om ett företag där de svenska landstingen har ett stort inflytande. En rad svenska storföretag äger tillsammans med det landstingsägda Landstingens Inköpscentral ett företag som heter Swequip och som säljer sjukvårdsmateriel på export. Företaget vägrar att göra affärer med Israel, för – som företagets chef sade i en intervju för ett år sedan – "den som säljer på Israel får ju en fläck på sig i arabländerna". Att svenska företag deltar i ett handelskrig mot Israel är en skam och strider mot de etiska principer som borde vara vägledande för svenska företag.

Alla företag tvingas att ta rader med beslut av politisk innebörd –

Nr 22

Tisdagen den
9 november 1976

*Om regeringens
inställning till
ekonomisk bojkott
mot Israel*

*Om regeringens
inställning till
ekonomisk bojkott
mot Israel*

inte minst i sin export. När ett företag beslutar sig för att vika för arabiska bojkotthot är det ett politiskt och moraliskt ställningstagande. Flera svenska företag har deklarerat att de av politiska och moraliska skäl avstått från investeringar i Sydafrika, andra företag har valt att investera i Sydafrika. Det är ytterligare exempel på hur beslut i företag har viktiga politiska och moraliska följder. Om detta har ju Staffan Burenstam Linder och jag tidigare debatterat här i kammaren. Men just därför att beslut om investeringar, beslut om att ge efter för en handelsbojkott, liksom många andra avgöranden i företagen, har en etisk sida är det väsentligt att den som är politiskt ansvarig för Sveriges utrikeshandel är beredd att ge företagen en vägledning i sådana frågor. Jag förutsätter att jag får tolka handelsministerns fördömande av bojkotten och beklagande av att företag ger efter för den som en klar vägledning till svenska företag att de inte bör vika sig för arabiska bojkottkrav.

I den just avslutade amerikanska valkampanjen har frågan om arabstaternas bojkott mot Israel spelat en inte oväsentlig roll. Det finns i USA just en sådan uppgiftsplikt för företag som jag efterlyser. Ett företag som möts av bojkottkrav, som riktar sig mot ett till USA vänskapligt land, måste rapportera detta till handelsdepartementet. Rapportskyldigheten omfattar också att företagen måste berätta hur de svarat på sanktionskraven.

I valrörelsen tvingades Gerald Ford av Jimmy Carter att ytterligare skärpa lagen, så att handelsdepartementet nu offentliggör namnen på de företag som vikt sig för bojkottyrkanden.

Jimmy Carter har gått ännu längre och krävt en lag, som gör det olagligt för amerikanska företag att bojkotta Israel. Ett sådant lagförslag behandlas just nu i den amerikanska kongressen. I USA har alltså politikerna en långt mer optimistisk syn på möjligheterna att lagstifta om en uppgiftsskyldighet för företag som möts av arabiska bojkottkrav än vad handelsministern har. Erfarenheterna av den amerikanska lagstiftningen är goda. Jag har därför litet svårt att förstå, att handelsministerns tveksamhet skulle vara berättigad. Här i Sverige har vi ju en långt effektivare administration när det gäller att få uppgifter från företagen än vad som finns i USA.

Det är just det faktum att USA nu får en regering som kommer att gå hårdare fram mot företag som viker sig för de arabiska petrodollarna vilket gör den här frågan viktig också i Västeuropa.

Det finns nu en betydande risk, att amerikanska företag på grund av förbudet mot Israelbojkott går miste om order. Det är då viktigt, att europeiska länder som är mjukare mot sanktionspropäerna inte profiterar på USA:s mer moraliska hållning. För att undvika detta behövs åtgärder också mot svenska företag som kröker rygg för arabiska bojkottkrav.

Herr handelsministern BURENSTAM LINDER:

Herr talman! Det är väl sannolikt att den bojkott det gäller haft en viss inverkan på svensk utrikeshandel. Hur stor denna inverkan kan

*Om regeringens
inställning till
ekonomisk bojkott
mot Israel*

vara är det mycket svårt att yttra sig om. Man kan väl inte göra det fullt så enkelt, att man tar uppgången i den svenska exporten till arabstater i sig själv som en alldeles uppenbar mätare när det gäller detta förhållande, eftersom den arabiska marknaden, bortsett från politiska överväganden, genom oljeprishöjningar ju är mycket köpkraftigare än tidigare. Det vore då också märkligt om inte svensk export till arabländerna hade ökat.

Det konstaterandet får väl göras samtidigt som det åtminstone sagts mig att Israel har bedrivit en åtstramningspolitik, som sannolikt också haft en viss inverkan på de svenska möjligheterna att exportera dit. Det är svårt att få fram handelsstatistik för Israel, och jag kan därför inte avgöra om de svenska andelarna på den israeliska marknaden förändrats på något anmärkningsvärt sätt. Men jag tycker att dessa iakttagelser bör göras för att något komplettera den bild som herr Wästberg i Stockholm ville förmedla av bojkottens effekt. Samtidigt utesluter jag naturligtvis inte möjligheten att bojkottåtgärderna har haft en viss effekt.

Om jag sedan förstod herr Wästberg rätt har en kartläggning som möjliggjorts genom uppgiftsskyldigheten i USA visat att 94 % av företagen i fråga markerat att de hade vikt sig för bojkottkrav. Det är väl med tanke på uppgifter av detta slag som man måste fråga sig vilken effektivitet som de efterfrågade åtgärderna kan ha. Det var också det som jag försökte markera i det svar som jag redan givit. I sakfrågorna tycker jag fortfarande att det svar jag lämnat å mina och regeringens vägnar är väl avvägt.

Herr WÄSTBERG i Stockholm (fp):

Herr talman! Jag tycker att man skall hälsa med glädje att den svenska handeln med arabstaterna ökar. Det är självfallet bra. Men det är allvarligt när den ökningen följs åt med en minskning i handeln med Israel. Staffan Burenstam Linder har naturligtvis rätt i att vi vet mycket litet om i vad mån Sveriges handelsförbindelser med Israel har påverkats av bojkotten, men vi har tyvärr några allvarliga indicier. För det första har alltså exporten till Israel minskat. För det andra har vi en rad svenska storföretag som har deklarerat att de deltar i sanktionerna mot Israel. Och för det tredje visar erfarenheterna från USA att företagen böjer sig för bojkotten.

I USA har man hittills inte haft en lagstiftning som förbjuder företagen att böja sig för bojkotten, utan detta är en statistik som visar att nästan alla företag som har nåtts av bojkottkrav också har valt att ge vika. Nu finns en lagstiftning som gör att man offentliggör vilka företag som ger vika. Man kommer senare att få en lagstiftning som förbjuder företagen att ge efter för bojkott. Då kommer naturligtvis effekten att bli en helt annan.

Men när det gäller Sverige vet vi alltså ingenting. Vi har bara indicier på att bojkotten inverkar på handeln med Israel. Det är emellertid just därför som jag menar att det är viktigt att få en kartläggning av i vad mån svenska företag ger efter, i vad mån sådana här bojkottaktioner

*Om regeringens
inställning till
ekonomisk bojkott
mot Israel*

har fått effekt på handeln med Israel.

Vi har en motion om just detta. Den ligger här i riksdagen, och jag hoppas att den så småningom kommer att få en positiv behandling.

Herr handelsministern BURENSTAM LINDER:

Herr talman! Med anledning av vad herr Wästberg i Stockholm nu sagt skulle jag vilja göra ett förtydligande, och det är att den handelsstatistik som vi har för perioden januari–augusti i år visar att det i själva verket är en ökning av svensk export till Israel, jämfört med motsvarande period förra året.

Vidare vill jag göra ett påpekande, som verkligen behövs för ett allmänt klarläggande i Sverige, så att det inte sker några felaktiga överväganden i sådana spörsmål som vi nu diskuterar, och det är att handeln med Israel icke är bojkottad, sett ur arabernas synvinkel. Det är alldeles klart utsagt att handelsförbindelser icke är bojkottade, utan bojkotten gäller sådana saker som investeringar och andra typer av kontakter.

Jag tycker det är synd om herr Wästberg sprider en felaktig känsla av vilka regler som här gäller, för då kan herr Wästberg verkligen uppnå helt andra syften än han i själva verket har velat.

Herr WÄSTBERG i Stockholm (sp):

Herr talman! Det referat som herr Burenstam Linder har givit av bojkottreglerna är naturligtvis alldeles korrekt. Det som bojkottas är olika typer av överföring av kunskaper eller kapital till Israel – inte direkt handel. Men samtidigt har en rad svenska företag dragit de fulla konsekvenserna av detta: det är ofta svårt att handla, om man inte får upprätta agenturer, eller dotterföretag, eller om man inte får gå in i olika typer av joint ventures. Därför har företagen helt avstått från handeln med Israel. Detta har deklarerats av flera stora svenska företag som har sagt: Man får välja – vi har valt att låta bli att handla med Israel.

Detta är en allvarlig situation. Hur mycket detta påverkar handeln med Israel vet vi inte. Det är allvarligt nog att svenska företag deltar i den ekonomiska krigföring som pågår mot Israel. Jag tycker därför det är tillfredsställande att regeringen har tagit avstånd från den bojkotten i så klara termer.

Herr handelsministern BURENSTAM LINDER:

Herr talman! Det var bra att herr Wästberg i Stockholm konstaterade vilka regler som gäller för bojkotten, därför att jag finner det olyckligt att herr Wästberg med sina tidigare inlägg har medverkat till att sprida felaktig kunskap om vad dessa bojkottåtgärder från arabisk sida egentligen gäller. Det är utomordentligt viktigt att man i Sverige gör detta fullständigt klart.

Dessutom kvarstår – vilket jag försökte tala om i mitt tidigare inlägg – att det faktiskt i sakfrågan är så att exporten till Israel under första delen av detta år i själva verket har ökat. Det är en annan bild än den

som herr Wästberg i Stockholm försöker förmedla.

Sedan tror jag att det faktiskt finns svenska företag som har omfattande förbindelser med båda dessa länder och ländergrupper, och detta bör också påpekas för att man skall få en riktig bild av verkligheten. Det är då fråga om förbindelser som inte bara gäller handeln i inskränkt bemärkelse.

Herr WÄSTBERG i Stockholm (sp):

Herr talman! Det var glädjande att handeln mellan Israel och Sverige har ökat, men det faktum att handeln just nu har ökat minskar inte allvaret i att svenska företag går ut och deklarerar att man deltar i ett handelskrig mot Israel. Vi har vidare exempel på att svenska företag tidigare haft omfattande förbindelser med Israel men nu valt att bryta dem för att anpassa sig till de arabiska bojkottkraven.

De erfarenheter som finns redovisade i USA av att företagen i så hög grad böjer rygg för arabiska krav är allvarliga och borde föranleda någon typ av åtgärder från svensk sida, så att inte den skärpta amerikanska lagstiftningen kommer att leda till att amerikanska företag drabbas av att svenska och andra västeuropeiska företag kan följa en mindre etisk linje.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 6 Föredrogs och hänvisades

Positioner

1976/77:11 till trafikutskottet

1976/77:18 till lagutskottet

1976/77:19 till konstitutionsutskottet

1976/77:20 till skatteutskottet

1976/77:21 till näringsutskottet

§ 7 Återkallelse av propositionen 1975/76:217

Herr TALMANNEN:

I skrivelse 1976/77:24 har regeringen återkallat propositionen 1975/76:217 om sänkning av den statliga inkomstskatten, m. m.

Jag har med anledning härav avskrivit detta förslag.

Skrivelsen lades till handlingarna.

§ 8 Föredrogs och hänvisades

Positioner

1976/77:26 till näringsutskottet

1976/77:30 till finansutskottet

1976/77:36 till socialutskottet

Nr 22

Tisdagen den
9 november 1976

*Återkallelse av
propositionen
1975/76:217*

Nr 22

Tisdagen den
9 november 1976

Anmälan av interpellation

§ 9 Föredrogs men bordlades åter
konstitutionsutskottets betänkanden 1976/77:1–3
finansutskottets betänkanden 1976/77:1 och 2
skatteutskottets betänkande 1976/77:2
justitieutskottets betänkanden 1976/77:2–5
lagutskottets betänkanden 1976/77:2, 6 och 7
utrikesutskottets betänkanden 1976/77:1–4
försvarsutskottets betänkanden 1976/77:1 och 2
socialförsäkringsutskottets betänkanden 1976/77:1–4
socialutskottets betänkanden 1976/77:1–8
trafikutskottets betänkanden 1976/77:1–3
jordbruksutskottets betänkande 1976/77:1
näringsutskottets betänkande 1976/77:2
arbetsmarknadsutskottets betänkanden 1976/77:5, 6 och 8

§ 10 Föredrogs och bifölls interpellationsframställningarna
1976/77:31–35.

§ 11 Anmälan av interpellation

Anmäldes och bordlades följande interpellation som ingivits till kammarkansliet

den 8 november

1976/77:36 av herr *Ekinge* (fp) till herr statsministern om amnesti för vapenvägrare, m. m.:

Amnesti är en kollektiv benådning från ådömt straff, särskilt politiska straff. Enligt uppgift beviljades amnesti i Sverige senast år 1932, då ett antal personer, som i samband med Ådalskonflikten dömts för smådliga yttranden mot rikets ämbetsmän, erhöll amnesti.

I vårt land döms årligen ca 800 ungdomar till fängelsestraff därför att de av samvetsövertygelse vägrar delta i militärutbildning och, trots den lagliga rättigheten, förvägras att fullgöra vapenfri tjänst i stället för militärtjänst.

F. n. avtjänar ett antal sådana vapenvägrare fängelsestraff. Vissa av dem gör det för första gången, andra gör det för andra eller tredje gången. I andra fall har dömda begärt nåd hos regeringen, och sådana ansökningar är f. n. föremål för beredning inom justitiedepartementet.

Amnesti eller nåd innebär allmänt sett – i analogi med det kristna begreppet – ett efterskänkande av straff, vilket av nåd kan meddelas den som dömts för ett brott.

Amnesti har även till uppgift att vara ett korrektiv mot de bristfälligheter som kan vidlåda en lag, och amnesti får särskilt berättigande

i sådana fall där utkrävandet av straffet är obilligt eller ägnat att motverka straffets syfte.

På samma sätt som den dåvarande regeringen år 1932 – således för 44 år sedan – beviljade amnesti för dem som dömdes i samband med Ådalskonflikten, borde den nuvarande regeringen kunna bevilja amnesti för våra dagars åsiktsfångar, dvs. för våra svenska vapenvägrare, som av Amnesty International betecknats som politiska fångar.

Mot bakgrund av det anförda ber jag att till herr statsministern få ställa följande frågor:

1. Är regeringen beredd att ge allmän amnesti åt dem som jämlikt 21 kap. 1 § brottsbalken dömts till fängelse för lydnadsbrott sedan de förvägrats att fullgöra vapenfri tjänst jämlikt 1 § lagen om vapenfri tjänst?

2. Är regeringen beredd att i avvaktan på vapenfriutredningens betänkande och förslag utfärda bestämmelser om att de som ansökt om vapenfri tjänst men av vapenfrinämnden fått avslag ej t. v. skall inkallas till militärtjänst och att pågående rättegångar mot vapenvägrare skall nedläggas t. v.?

§ 12 Meddelande om frågor.

Meddelades att följande frågor framställdes

den 9 november

1976/77:60 av herr *Richardson* (fp) till fru statsrådet Mogård om statsbidrag till skolämneshörelser:

Ett antal s. k. ämnesföreningar, t. ex. Historielärarnas förening, bedriver en riksomfattande verksamhet med inriktning på fortbildning och metodisk utveckling inom resp. skolämne. Flera föreningar utger tidskrifter och/eller årsskrifter men har ekonomiska svårigheter, då dessa huvudsakligen finansieras med medlemsavgifter.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande fråga:

Är statsrådet beredd att medverka till att sådana ämnesföreningar ges förbättrade ekonomiska möjligheter till detta fortbildnings- och utvecklingsarbete, exempelvis genom att medel ur det av skolöverstyrelsen disponerade anslaget Pedagogiskt utvecklingsarbete inom skolväsendet på vissa villkor kan ställas till förfogande?

1976/77:61 av fru *Marklund* (vpk) till herr industriministern om åtgärder för att trygga sysselsättningen i Tornedalen:

Sysselsättningsläget i Tornedalen, särskilt Pajala kommun, är sedan länge mycket kritiskt. Arbetslösheten har lett till en förödande avfolkning. Befolkningen har hoppats på att situationen skulle komma att förbättras genom en start av brytning i Kaunisvaaragruvan. Enligt uppgifter

i nyhetsmedia den 8 november kommer någon sådan brytning inte att sättas i gång vare sig nu eller inom överskådlig framtid. Om detta besked är att betrakta som slutgiltigt, vill jag ställa följande fråga till herr industriministern:

Vilka åtgärder planerar man från regeringens sida att vidta för att klara sysselsättningen i Tornedalen och förhindra fortsatt avfolkning?

1976/77:62 av herr *Jonsson* i Alingsås (fp) till herr socialministern om sjukvårdsutbildning för ambulansförare:

Ambulansförarna i Sverige saknar i allmänhet sjukvårdsutbildning. Vid olycksfall och hastigt insjuknande är självfallet förutsättningarna för en lyckosam behandling större ju tidigare den rätta behandlingen kan sättas in. Därför är det av värde om ambulansförarna besitter en god sjukvårdsutbildning. Redan vetenskapen om att ambulansförarna besitter sådan utbildning skulle öka tryggheten hos de sjuka och skadade samt sjukvårdspersonalen i övrigt, detta särskilt med tanke på att en viss centralisering ägt rum inom såväl brandförsvaret som sjukvården. För ambulansförarna skulle självfallet en bättre utbildning vara ägnad att även öka arbetstillfredsställelsen.

Med hänvisning till det anförda vill jag ställa följande fråga:

Avser statsrådet föreslå snabba åtgärder för att bereda ambulansförarna lämplig sjukvårdsutbildning?

1976/77:63 av fru *Wiklund* (c) till herr försvarsministern om kontrollen av bestämmelser angående förvaring av skjutvapen:

På vilket sätt sker uppföljning med information och kontroll av bestämmelser angående skjutvapens förvaring?

§ 13 Kammaren åtskildes kl.15.24.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert